

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 717

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 noiembrie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 370 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (1) lit. a) și b), art. 100 alin. (1) pct. 11 și art. 102 alin. (1) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-3	Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	10-11
Decizia nr. 374 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (2), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	4-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 376 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	6-8	198. — Ordin al directorului Serviciului de Informații Externe privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Serviciul de Informații Externe	11
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
466. — Decizie privind constatarea încetării suspendării raportului de serviciu al domnului Corvin Nedelcu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	9	199. — Ordin al directorului Serviciului de Informații Externe privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maștri militari și subofițeri din Serviciul de Informații Externe	12
467. — Decizie privind stabilirea atribuțiilor domnului Corvin Nedelcu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	9	1.406. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea quantumului sumei alocate din tariful de securitate pentru finanțarea structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile	12
468. — Decizie privind transferul în interesul serviciului al domnului Niculcea Zorinel din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului la Ministerul Tineretului și Sportului — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Teleorman, în funcția publică vacantă de consilier clasa I, gradul profesional superior	10	5.451. — Ordin al ministrului educației naționale pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2014—2015	13
469. — Decizie privind înființarea Comitetului interministerial pentru monitorizarea și sprijinirea punerii în aplicare a		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
		15. — Hotărâre privind întocmirea și avizarea listelor cuprinzând persoanele care pot fi desemnate președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau locțiitori ai acestora	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 370**

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (1) lit. a) și b), art. 100 alin. (1) pct. 11 și art. 102 alin. (1) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97, 100 și 102 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Valentin Mihai în Dosarul nr. 3.155/279/2012 al Judecătoria Piatra-Neamț și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 101D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate și a păstrării jurisprudenței în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.155/279/2012, **Judecătoria Piatra-Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97, 100 și 102 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Valentin Mihai într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unor contravenții, prin care s-a stabilit o amendă contravențională, precum și reținerea numerelor de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare ca urmare a neefectuării inspecției tehnice periodice și a nerespectării obligației de a avea în funcțiune luminile de întâlnire în circulația pe drumurile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că aplicarea sancțiunii amenzii este în acord cu prevederile Legii fundamentale. Reglementarea prin textele de lege criticate a sancțiunilor reținerii certificatului de înmatriculare ori de înregistrare și a retragerii plăcuțelor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare aduce însă atingere dreptului său de proprietate. De asemenea arată că pentru o singură faptă au fost aplicate mai multe sancțiuni.

Judecătoria Piatra-Neamț apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol

siguranța circulației rutiere. Textele de lege criticate se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei juridice, nefiind instituită nicio discriminare pe criterii arbitrare. De asemenea, acestea nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, într-un termen rezonabil, reglementarea reținerii permisului de conducere nefiind de natură să aducă atingere în vreun fel acestor garanții procesuale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale în sensul celor statuate de Curte în jurisprudența sa. În plus, arată că, în temeiul art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, persoana nemulțumită de sancțiunile aplicate prin procesul-verbal de contravenție are deschisă calea plângerii la instanța de judecată, putând contesta atât sancțiunea principală, cât și sancțiunea complementară.

Mai mult, critica de neconstituționalitate tinde la modificarea legii, atribuție care excedează competenței Curții Constituționale, astfel cum rezultă din art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl formează dispozițiile art. 97, 100 și 102 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

Curtea observă că autorul a fost sancționat contravențional pentru neefectuarea inspecției tehnice periodice și nerespectarea obligației de a avea în funcțiune luminile de întâlnire în circulația pe drumurile publice, astfel încât incidente în speță sunt doar dispozițiile art. 97 alin. (1) lit. a) și b), art. 100 alin. (1) pct. 11 și art. 102 alin. (1) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile

publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul conținut:

— Art. 97 alin. (1) lit. a) și b): „În cazurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, polițistul rutier dispune și una dintre următoarele măsuri tehnico-administrative:

a) reținerea permisului de conducere și/sau a certificatului de înmatriculare ori de înregistrare sau, după caz, a dovezii înlocuitoare a acestora;

b) retragerea permisului de conducere, a certificatului de înmatriculare sau înregistrare ori a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare;”;

— Art. 100 alin. (1) pct. 11: „(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de persoane fizice: [...]

11. nerespectarea obligației ce revine conducătorului de motocicletă sau moped de a avea în funcțiune, în timpul zilei, luminile de întâlnire în circulația pe drumurile publice;”;

— Art. 102 alin. (1) pct. 1: „(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de persoane fizice:

1. conducerea pe drumurile publice a unui vehicul care nu corespunde din punct de vedere tehnic sau al cărui termen de valabilitate a inspecției tehnice periodice a expirat”.

Din motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea observă că autorul acesteia apreciază că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) referitor la garantarea dreptului de proprietate și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și art. 1 referitor la protecția proprietății din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

1. Autorul excepției susține că aplicarea sancțiunii amenzii este în acord cu prevederile Legii fundamentale. Or, Curtea observă că dispozițiile art. 100 alin. (1) pct. 11 și art. 102 alin. (1) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 reglementează tocmai cu privire la aplicarea sancțiunii amenzii pentru faptele reținute în cuprinsul acestora.

Referitor la aceste susțineri, Curtea observă că în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă a oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (1) pct. 11 și art. 102 alin. (1) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Valentin Mihai în Dosarul nr. 3.155/279/2012 al Judecătorei Piatra-Neamț.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 97 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Piatra-Neamț și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat.

Or, Curtea constată că în concluziile sale autorul nu evidențiază nicio contrarietate între textele de lege criticate și prevederile convenționale invocate, dimpotrivă, apreciază că este constituțional să fie sancționat cu amendă ca urmare a săvârșirii unor contravenții.

În consecință, Curtea reține că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate prevăzută de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 potrivit căreia „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”, astfel încât excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (1) pct. 11 și art. 102 alin. (1) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 va fi respinsă ca inadmisibilă.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea constată că textele de lege criticate reglementează măsuri tehnico-administrative dispuse în același scop ca și sancțiunile contravenționale complementare, respectiv, în speță, înlăturarea unei stări de pericol create ca urmare a conducerii pe drumurile publice a unui vehicul ce nu are efectuată inspecția tehnică periodică.

Curtea constată că aceste măsuri sunt dispuse pe o perioadă limitată însă, astfel cum rezultă din art. 112 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 potrivit căruia „Certificatul de înmatriculare sau de înregistrare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare, cu excepția celor care nu corespund standardelor, se restituie proprietarului sau utilizatorului vehiculului de către poliția rutieră, la prezentarea de către acesta a dovezii încetării motivului pentru care documentul a fost reținut, în condițiile prevăzute în regulament”.

Așa fiind, Curtea nu poate reține critica privind încălcarea dreptului de proprietate prin măsurile tehnico-administrative menționate, ci numai o limitare a folosinței certificatului de înmatriculare sau de înregistrare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare pe perioada în care punerea în circulație a vehiculului ar constitui un pericol pentru siguranța celor care participă la trafic.

Curtea constată că prevederile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză de vreme ce nu a existat o restrângere a dreptului de proprietate.

Curtea observă că autorul excepției nu indică niciun text din Legea fundamentală pretins încălcat în ceea ce privește critica potrivit căreia reglementarea cumulativă a mai multor sancțiuni pentru aceeași faptă este neconstituțională, or, instanța de contencios constituțional nu se poate substitui acestuia în ce privește motivarea excepției.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 374

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (2), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (2), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Alexandru Geamănă în Dosarul nr. 16.654/225/2012 al Judecătoria Drobeta-Turnu Severin și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 185D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate prin pronunțarea unei decizii interpretative. În acest sens arată că viciul de neconstituționalitate a survenit ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Legiuitorul nu a intervenit pentru punerea de acord a textelor de lege ce fac obiectul prezentei excepții cu Decizia Curții Constituționale nr. 500 din 15 mai 2012. Astfel, potrivit normei generale, respectiv art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, modificată prin art. IX din Legea nr. 202/2010, la momentul pronunțării deciziei anterior menționate, plângerea contravențională era suspensivă de executare până la soluționarea recursului. Or, din această perspectivă, norma specială cuprinsă în art. 118 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 apare ca fiind trunchiată sub aspectul suspendării executării sancțiunilor complementare. La o primă vedere autorul pare să ridice o problemă de interpretare și aplicare a legii, însă cauza reală este diferența de tratament juridic ce rezultă din necorelarea soluțiilor legislative.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2013 pronunțată în Dosarul nr. 16.654/225/2012, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (2), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Alexandru Geamănă într-o cauză ce are ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 100 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Aceasta deoarece, potrivit textelor de lege criticate, sancțiunea contravențională complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce este suspendată până la pronunțarea instanței de fond, iar nu până la soluționarea recursului.

În plus, autorul excepției arată că libertatea persoanei nu înseamnă doar dreptul de a nu fi arestat și deținut, ci și dreptul la liberă circulație. O lege nu poate, prin dispoziții neclare, echivoce sau insuficient de cuprinzătoare, să oblige la executarea aceleiași sancțiuni, fie chiar și contravenționale, de două ori. Din această perspectivă prevederile art. 118 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 aduc atingere textelor constituționale și convenționale invocate în susținerea excepției.

Judecătoria Drobeta-Turnu Severin apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate instituind norme de procedură în acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, astfel cum a statuat și Curtea în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 1.015 din 8 iulie 2010. Textele de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate atâta timp cât instanțele de judecată, în exercitarea rolului activ, respectă garanțiile unui proces echitabil și prezumția de nevinovăție a contravenienților.

Sunt invocate, de asemenea, considerentele de principiu care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 254 din 20 martie 2012.

Cât privește art. 118 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, opinia instanței este în sensul că textele de lege criticate vizează etapa administrativă ulterioară soluționării fondului cauzei de către prima instanță și raporturile cu serviciul poliției rutiere corespunzătoare acestei etape.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 254 din 20 martie 2012 și nr. 1.315 din 4 octombrie 2011.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece aspectele învederate de autorul excepției țin de interpretarea și aplicarea legii, fiind de competența instanțelor judecătorești, iar eventuala omisiune de reglementare intră în sarcina legiuitorului, excedând competenței Curții Constituționale, astfel cum rezultă din art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl formează dispozițiile art. 118 alin. (2), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut:

— Art. 118 alin. (2), (4) și (5): „(2) *Plângerea suspendă executarea amenzilor și a sancțiunilor contravenționale complementare de la data înregistrării acesteia până la data pronunțării hotărârii judecătorești. [...]*

(4) *În termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere.*

(5) *Neprezentarea contravenientului în termenul prevăzut la alin. (4), în mod nejustificat, atrage majorarea cu 30 de zile a duratei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce.*”

Autorul excepției apreciază că textele de lege criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la caracterul statului român, art. 15 referitor la universalitate, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, dispozițiilor art. 5 paragraful 1 referitor la dreptul la libertate și siguranță din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dispozițiilor art. 4 referitor la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. 1. Prevederile art. 118 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 57 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2007, aveau următorul conținut:

Art. 118: „(2) *Plângerea suspendă executarea amenzilor și a sancțiunilor contravenționale complementare de la data înregistrării acesteia până la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești. [...]*

(4) *În termen de 15 zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere.*”

2. Prin art. X pct. 1, 2 și 3 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, a fost introdus alin. (3¹) la art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și modificate alin. (2) și (4) ale art. 118, în scopul corelării cu alin. (3¹). Astfel, alin. (2), (3¹) și (4) ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 aveau următorul cuprins: „(2) *Plângerea suspendă executarea amenzilor și a sancțiunilor*

contravenționale complementare de la data înregistrării acesteia până la data pronunțării hotărârii judecătorești.

(3¹) *Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.*

(4) *În termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere.*”

3. Prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, Curtea a admis excepția și a constatat că dispozițiile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt neconstituționale.

Curtea observă că efectul imediat al Deciziei nr. 500 din 15 mai 2012, după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, a constat în posibilitatea exercitării căii de atac a recursului împotriva hotărârii pronunțate de judecătoria de către conducătorii auto sancționați contravențional în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Aceasta deoarece, potrivit art. 109 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, „Prevederile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la contravenții se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, dacă prin prezenta ordonanță de urgență nu se dispune altfel.”

Recursul se întemeie pe prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, cu modificările aduse la acel moment prin art. IX din Legea nr. 202/2010, având următorul conținut: „(2) *Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.*”

Astfel, în situația în care plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției ar fi fost respinsă, declararea recursului ar fi avut ca efect suspendarea executării hotărârii, respectiv suspendarea executării amenzii și a sancțiunilor contravenționale complementare, până la soluționarea acestei căi de atac.

4. Curtea constată însă că legiuitorul nu a corelat prevederile art. 118 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 cu acelea ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aplicabile ca efect al deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Or, lipsa intervenției legiuitorului nu poate restrânge efectele deciziei Curții Constituționale, așa cum s-a reținut, de principiu, și prin Decizia nr. 206 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 13 iunie 2013.

Prin urmare, Curtea reține că, în cauzele ce sunt soluționate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și dispozițiilor din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, înainte de modificarea acestora prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, care se completează cu prevederile Codului de procedură civilă din 1865, sintagma „*hotărâre judecătorească*” cuprinsă în art. 118 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se referă la hotărârea judecătorească pronunțată în recurs.

II. Curtea constată că în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate s-au aplicat art. 109 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum acesta

a fost modificat prin art. IX din Legea nr. 202/2010 care, în ultima teză, prevedea că „*recursul suspendă executarea hotărârii*”.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate ce are ca obiect prevederile art. 118 alin. (2), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este motivată pornind de la o premisă greșită, și anume încălcarea drepturilor constituționale și

convenționale invocate prin aceea că declararea recursului nu ar avea ca efect suspendarea executării amenzii și a sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce. Or, prin perspectiva considerentelor anterior expuse, Curtea observă că susținerile autorului excepției sunt lipsite de temei, urmând a fi respinse.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Geamănă în Dosarul nr. 16.654/225/2012 al Judecătorei Drobeta Turnu-Severin și constată că dispozițiile art. 118 alin. (2), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Drobeta Turnu-Severin și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 376

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 320¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Aramă în Dosarul nr. 1.189/57/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 170D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 246D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 320¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în Dosarul nr. 56.069/299/2012 al Judecătorei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă personal partea Florin Anghel și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Partea prezentă nu se opune conexării celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, solicită conexarea dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 246D/2013 la Dosarul nr. 170D/2013, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente care menționează că nu știe motivul pentru care se află în fața Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece procedura simplificată constituie o vocație pe care o au inculpații și nicidecum un drept fundamental.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 1 martie 2013 și 14 martie 2013, pronunțate în dosarele nr. 1.189/57/2011 și nr. 56.069/299/2012, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu**

minori și Judecătoria Sectorului 1 București au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 320¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Mihai Aramă și din oficiu de Judecătoria Sectorului 1 București, în cauze având ca obiect soluționarea unor cauze penale la fond în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 19 alin. (1) din Legea nr. 51/1991, art. 46 alin. 2, art. 42 alin. 2, art. 43 alin. 1 și art. 44 alin. 2 din Legea nr. 161/2003 și respectiv, cu privire la săvârșirea a două infracțiuni de furt calificat și a două infracțiuni de tâlhărie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul Mihai Aramă susține că prevederile art. 320¹ alin. 2 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece absența divizibilității recunoașterii vinovăției pune inculpatul, trimis în judecată pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, în situația de a nu putea beneficia de dispozițiile referitoare la reducerea limitelor de pedeapsă pentru faptele a căror săvârșire o recunoaște. În acest mod este încălcat dreptul constituțional la judecarea cauzei într-un termen rezonabil a infracțiunilor astfel recunoscute.

Totodată, Judecătoria Sectorului 1 București, în calitate de autor al excepției, susține că prevederile contestate condiționează aplicarea procedurii de recunoașterea tuturor faptelor din rechizitoriu și astfel se creează un dezechilibru între apărare și acuzare, ajungându-se la situația paradoxală în care aplicarea dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală să depindă de modul în care procurorul de caz administrează dosarul.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că dispozițiile legale criticate nu afectează prezumția de nevinovăție. În ce privește critica referitoare la înfrângerea dreptului la un proces echitabil, instanța consideră că excepția este întemeiată, deoarece, în situația în care între infracțiunile pentru care inculpatul este trimis în judecată nu există indivizibilitate, atunci ar trebui să existe posibilitatea de opțiune pentru divizibilitatea recunoașterii, caz în care ar fi posibilă disjungerea cu privire la faptele ce vor putea fi judecate după procedura de drept comun.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul, contrar susținerilor autorului excepției, admite posibilitatea recunoașterii numai a uneia sau a unora dintre faptele ce fac obiectul rechizitoriului, cu consecința aplicării reducerii de pedeapsă numai pentru acestea. Ceea ce legiuitorul interzice este recunoașterea parțială în cazurile în care fapta penală este, prin natura sa, indivizibilă; este cazul situațiilor de indivizibilitate prevăzute de art. 33 din Codul de procedură penală — când la săvârșirea unei infracțiuni au participat mai multe persoane; când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite prin același act; în cazul infracțiunii continuate sau în orice alte cazuri când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune. Totodată face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, sens în care, făcând trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, a arătat că legiuitorul oferă inculpatului o procedură alternativă, cu caracter facultativ și nu obligatoriu. În aceste condiții, inculpatul este liber să formuleze cererea privind aplicarea acestei proceduri iar instanța de judecată poate respinge cererea, dacă constată că probele administrate în cursul urmăririi penale nu sunt suficiente

pentru a stabili că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 320¹ alin. 2 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală — *Judecata în cazul recunoașterii vinovăției*, introdus prin art. XVIII pct. 43 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut: „*Judecata poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar atunci când inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele reținute în actul de sesizare a instanței și nu solicită administrarea de probe, cu excepția înscrișurilor în circumstanțiere pe care le poate administra la acest termen de judecată.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la *Dreptul la un proces echitabil*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că răspunsul la criticile formulate a fost deseori dat în jurisprudența sa. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 988 din 22 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2013, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ alin. 2 și 7 din Codul de procedură penală și a statuat că aplicarea procedurii simplificate este o derogare de la dreptul comun, care presupune soluționarea cu celeritate a unor cauze penale pentru care cercetarea judecătorească propriu-zisă devine redundantă, întrucât în prima fază a procesului penal au fost dezlegate în totalitate toate aspectele legate de existența infracțiunii și de vinovăția inculpatului.

Această procedură nu este însă un drept fundamental și inculpatul este liber să uzeze sau nu de ea, după cum instanța de judecată, în condițiile în care constată că probele administrate în cursul urmăririi penale nu sunt suficiente pentru a stabili că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, poate respinge cererea.

Prin urmare, ținând seama de efectele unei astfel de proceduri și de considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 853 din 2 decembrie 2011, Curtea a constatat că limitele înlăuntrul cărora judecătorul poate respinge cererea formulată au în vedere criteriile obiective și rezonabile, întrucât, indiferent că ne aflăm în fața unei recunoașteri totale sau parțiale a vinovăției, ceea ce prevalează constă în existența unui proces echitabil, despre care nu se poate vorbi în măsura în care se neagă principiul aflării adevărului. Prin urmare, nu simpla recunoaștere a vinovăției este determinantă pentru a se

da eficiență unui proces echitabil desfășurat în limitele legalității și imparțialității, aceasta constituind doar o condiție procedurală, ci stabilirea vinovăției.

De altfel, posibilitatea judecătorului de a respinge cererea de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei potrivit procedurii simplificate constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și o garantare a aplicării prezumției de nevinovăție, deoarece judecătorul cauzei nu poate fi ținut de acceptarea vinovăției de către inculpat, el fiind ținut de obligația de a se asigura că persoana respectivă a recunoscut, liber și sincer, că este autorul faptelor și de a verifica realitatea acestora.

Totodată, prin Decizia nr. 978 din 22 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2013, Curtea Constituțională a statuat că aspectele legate de identificarea faptei și vinovăția autorului așa cum au fost reglementate în textul criticat nu neagă celelalte judecăți referitoare la aplicarea pedepsei și la individualizarea ei, judecătorul putând dispune condamnarea inculpatului cu reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei închisorii, și cu reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii. Astfel, potrivit art. 72 din Codul penal, la stabilirea și la aplicarea pedepselor se ține seama de dispozițiile părții generale a aceluiași cod, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială, de gradul de pericol social al faptei, de persoana infractorului și de împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală. Totodată, dintr-o analiză comparativă a beneficiului reducerii de pedeapsă ca urmare a aplicării procedurii simplificate, pe de o parte, și a beneficiului aplicării eventualelor efecte ale circumstanțelor atenuante potrivit dreptului comun, pe de altă parte, Curtea a observat că în cea de-a doua situație pedeapsa închisorii se poate reduce nu

cu o treime, ci cu mai mult. Astfel, la un minim special de 10 ani pedeapsa poate coborî până la 3 ani, la un minim special de 5 ani pedeapsa poate coborî până la 1 an, iar la un minim special de 3 ani pedeapsa poate coborî până la 3 luni. Prin urmare, în măsura în care instanța apreciază că probele administrate în cursul urmăririi penale sunt insuficiente pentru a stabili că fapta există, că aceasta constituie infracțiune și că a fost săvârșită de inculpat, atunci poate respinge cererea formulată, urmând a judeca cauza potrivit dreptului comun, cadru procesual în care poate lămuri toate împrejurările, inclusiv cele legate de vinovăția inculpatului.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de acestea, Curtea mai constată faptul că în prezenta cauză autorii excepției sunt nemulțumiți de împrejurarea că textul contestat condiționează aplicarea procedurii simplificate de recunoașterea tuturor faptelor din rechizitoriu, situație care este de natură a afecta drepturile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, la dreptul la apărare și la prezumția de nevinovăție. O asemenea critică nu poate fi primită, deoarece, *per a contrario*, în măsura în care ar fi corectă, ar legitima procedura de judecată obișnuită ca fiind una ce înfrânge drepturile de mai sus. Altfel spus, faptul că judecătorul respinge cererea de judecare potrivit procedurii simplificate nu echivalează cu o încălcare a prezumției de nevinovăție referitoare la una ori la mai multe din faptele reținute în actul de inculpare și care nu au fost recunoscute de inculpat. Dimpotrivă, procedura obișnuită oferă toate garanțiile necesare desfășurării unui proces echitabil cu respectarea deplină a dreptului la apărare și, așa cum s-a arătat mai sus, este, din perspectiva individualizării pedepsei, mai favorabilă în comparație cu procedura specială.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Aramă în Dosarul nr. 1.189/57/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori și din oficiu de instanța de judecată în Dosarul nr. 56.069/299/2012 al Judecătoriei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 320¹ alin. 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și pentru cauze cu minori și Judecătoriei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind constatarea încetării suspendării raportului de serviciu
al domnului Corvin Nedelcu, inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului

Având în vedere Cererea domnului Corvin Nedelcu, înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/7.123 din 11 noiembrie 2013,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 96 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii se constată încetarea suspendării raportului de serviciu al domnului Corvin Nedelcu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 21 noiembrie 2013.
Nr. 466.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind stabilirea atribuțiilor domnului Corvin Nedelcu,
inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General
al Guvernului

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Corvin Nedelcu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat să îndeplinească atribuții privind coordonarea activităților din domeniul gestionării fondurilor europene la Ministerul Transporturilor. Fișa de descriere a atribuțiilor și responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al ministrului transporturilor. Plata drepturilor salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport bilunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară, aprobat de ordonatorul de credite și/sau reprezentantul Ministerului Transporturilor. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 21 noiembrie 2013.
Nr. 467.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind transferul în interesul serviciului al domnului Niculcea Zorinel din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului la Ministerul Tineretului și Sportului — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Teleorman, în funcția publică vacantă de consilier clasa I, gradul profesional superior

Având în vedere solicitarea Ministerului Tineretului și Sportului — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Teleorman privind transferul domnului Niculcea Zorinel în cadrul acestei instituții, în funcția publică vacantă de consilier clasa I, gradul profesional superior, formulată prin Adresa nr. 729 din 18 noiembrie 2013, precum și acordul scris al domnului Niculcea Zorinel cu privire la acest transfer,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 87 alin. (2) lit. c) și al art. 90 alin. (1) lit. a) și alin. (2) (4) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data de 20 noiembrie 2013, domnul Niculcea Zorinel, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, se transferă în interesul serviciului la Ministerul Tineretului și Sportului — Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Teleorman, în funcția

publică vacantă de consilier clasa I, gradul profesional superior.

Art. 2. — Numirea domnului Niculcea Zorinel în funcția publică prevăzută la art. 1 se face prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 21 noiembrie 2013.

Nr. 468.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind înființarea Comitetului interministerial pentru monitorizarea și sprijinirea punerii în aplicare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Având în vedere prevederile Memorandumului cu tema „Monitorizarea și sprijinirea punerii în aplicare a noii legislații adoptate în materia restituirii proprietăților naționalizate”,

în temeiul art. 18 alin. (1) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii se înființează Comitetul interministerial pentru monitorizarea și sprijinirea punerii în aplicare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, denumit în continuare *Comitetul*.

(2) Comitetul are ca obiectiv principal monitorizarea și sprijinirea aplicării Legii nr. 165/2013, astfel încât, în situația apariției unor disfuncționalități sau a unor întârzieri, să propună cu celeritate toate măsurile necesare pentru corectarea acestora.

Art. 2. — (1) Comitetul este condus de președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(2) Comitetul este alcătuit din reprezentanți, la nivel de secretar de stat, ai autorităților publice prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, desemnați în acest sens de către conducătorii entităților respective.

Art. 3. — (1) Comitetul se va întruni în ședințe periodice, cel puțin o dată la două luni sau în ședințe extraordinare, ori de câte ori este necesar.

(2) Inițiativa convocării Comitetului aparține Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Orice membru al Comitetului poate solicita Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților convocarea Comitetului.

Art. 4. — (1) Secretariatul Comitetului este asigurat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

(2) În termen de 7 zile de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, Comitetul aprobă propriul regulament de organizare și funcționare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 21 noiembrie 2013.
Nr. 469.

ANEXĂ

L I S T A

ministerelor și instituțiilor administrației publice centrale care fac parte din Comitetul interministerial pentru monitorizarea și sprijinirea punerii în aplicare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

1. Ministerul Afacerilor Externe
2. Ministerul Finanțelor Publice
3. Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților
4. Ministerul Afacerilor Interne
5. Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
6. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
7. Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice
8. Cancelaria Primului-Ministru
9. Secretariatul General al Guvernului
10. Ministerul Justiției
11. Agenția Domeniilor Statului
12. Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Serviciul de Informații Externe

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, cu modificările ulterioare,

directorul Serviciului de Informații Externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul Serviciului de Informații Externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 14 noiembrie 2013.
Nr. 198.

*) Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE

ORDIN**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari și subofițeri din Serviciul de Informații Externe**

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările ulterioare,

directorul Serviciului de Informații Externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2013 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maistrului militar și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul Serviciului de Informații Externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 14 noiembrie 2013.
Nr. 199.

*) Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**privind aprobarea cuantumului sumei alocate din tariful de securitate pentru finanțarea structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile**

În temeiul art. 11 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în securitatea aviației civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 149/2012, și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data de 1 ianuarie 2014, cuantumului sumei alocate din tariful de securitate pentru finanțarea structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile, prevăzut la art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în securitatea aviației civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 149/2012, este de 0,28 euro/pasager din tariful de securitate perceput pe aeroporturile din România, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Nicușor Marian Buică,
secretar de stat

București, 14 noiembrie 2013.
Nr. 1.406.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2014—2015**

În baza prevederilor art. 18, 19, 61, 62, 63, 68, 89, 90, 93, 94, 95, 97, 99, 100, art. 149 alin. (3), art. 234, 247, art. 248 alin. (3)—(6), art. 252, 253, 254, 254¹, 255, 262, art. 263 alin. (1)—(10), art. 268, 279, 280, 281, 282 și 284 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. IV—VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2014—2015, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară națională din cadrul Ministerului Educației

Naționale, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

București, 12 noiembrie 2013.

Nr. 5.451.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr 717 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE**privind întocmirea și avizarea listelor cuprinzând persoanele care pot fi desemnate președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau locțiitori ai acestora**

Având în vedere prevederile art. 19 din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 29 din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată, ale art. 21 din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 28 din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată,

constatând faptul că, potrivit legii, listele cuprinzând persoanele care pot fi desemnate președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau locțiitori ai acestora se întocmesc la toate scrutinele de către prefecți și/sau președinții tribunalelor,

ținând cont de faptul că Autoritatea Electorală Permanentă are obligația de a aviza persoanele înscrise în listele menționate, din punctul de vedere al activității anterioare ca președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau locțiitori ai acestora,

observând că pentru emiterea avizului Autorității Electorale Permanente este necesară evaluarea activității președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare și a locțiitorilor acestora, indiferent de tipul de scrutin,

luând în considerare necesitatea constituirii unei evidențe a foștilor președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare și a locțiitorilor acestora,

ținând cont de faptul că pentru constituirea acestei evidențe și pentru verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege este necesară colectarea codurilor numerice personale ale foștilor președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare și ale locțiitorilor acestora, precum și a altor date privind specialitatea studiilor, ocupația, modalitatea de contact și eventualele contravenții săvârșite,

observând prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de Hotărârea nr. 876 din 26 august 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost avizat favorabil acest act normativ,

luând în considerare punctul de vedere al Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, exprimat prin Adresa nr. 9.631 din 14 august 2013,

în temeiul art. 65 alin. (4) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează întocmirea și avizarea listelor cuprinzând persoanele care pot fi desemnate președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau locțiitori ai acestora.

Art. 2. — (1) Prin *apartenență politică* se înțelege apartenența la un partid politic sau la o organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale care participă la alegeri.

(2) Se bucură de o bună reputație persoanele care nu sunt urmărite penal, trimise în judecată penală sau condamnate penal.

Art. 3. — (1) Potrivit legii, în funcție de componența lor, listele cuprinzând persoanele care pot fi desemnate președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau locțiitori ai acestora sunt de 3 tipuri:

a) liste cuprinzând magistrați, numai în cazul alegerilor pentru Camera Deputaților și Senat și al alegerilor pentru Parlamentul European;

b) liste cuprinzând juriști;

c) liste cuprinzând persoane cu o bună reputație în localitate.

(2) Listele prevăzute la alin. (1) se întocmesc de președinții tribunalelor și/sau prefecti, potrivit legii.

Art. 4. — (1) Înscrierea în listele prevăzute la art. 3 se face la cererea scrisă a persoanelor interesate, cu domiciliul sau reședința în județul respectiv ori în municipiul București.

(2) Este înscrisă în listele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) sau b), după caz, persoana care îndeplinește următoarele condiții:

a) are cetățenia română;

b) cunoaște limba română, scris și vorbit;

c) are drept de vot;

d) are o stare de sănătate corespunzătoare îndeplinirii funcției;

e) nu are apartenență politică;

f) a absolvit studii superioare juridice;

g) nu se află într-unul din cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege;

h) nu este urmărită penal, trimisă în judecată penală sau condamnată penal.

(3) Este înscrisă în listele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c) persoana care a absolvit cel puțin învățământul general obligatoriu și îndeplinește condițiile stabilite la alin. (2) lit. a)—e), g) și h).

(4) Cererile persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) se depun la tribunal.

(5) Cererile persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și c) se depun, potrivit legii, la instituția prefectului sau la primar.

(6) Cererile de înscriere în listele prevăzute la art. 3 se pot depune atât în afara perioadelor electorale, cât și în perioadele electorale, până la data-limită prevăzută la art. 5.

Art. 5. — Datele-limită din cadrul perioadelor electorale pentru depunerea cererilor de înscriere în listele prevăzute la art. 3 sunt următoarele:

a) până cel mai târziu cu 35 de zile înaintea datei votării în cazul alegerilor pentru Camera Deputaților și Senat, Parlamentul European și autoritățile administrației publice locale;

b) până cel mai târziu cu 30 de zile înaintea datei votării, în cazul alegerilor pentru Președintele României;

c) până cel mai târziu cu 15 zile înaintea datei votării, în cazul referendumurilor naționale sau locale.

Art. 6. — Listele prevăzute la art. 3 sunt centralizate și transmise Autorității Electorale Permanente de către prefecti, atât în scris, cât și în format electronic, pe suport CD/DVD, conform modelului stabilit în anexa nr. 2, în cel mult 3 zile de la data-limită a întocmirii acestora.

Art. 7. — (1) Autoritatea Electorală Permanentă emite avize favorabile sau nefavorabile privind persoanele înscrise în listele prevăzute la art. 3, întocmite la alegerile pentru Camera Deputaților și Senat, alegerile pentru Parlamentul European, alegerile pentru Președintele României și la referendumurile naționale.

(2) În procedura de avizare pot intra numai persoanele care au formulat cereri, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, și care figurează în evidențele Autorității Electorale Permanente că au exercitat funcția de președinte al biroului electoral al secției de votare sau de locțiitor al acestuia la cel puțin un scrutin.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), în procedura de avizare pot intra și persoanele care au formulat cereri, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, și care au participat la cel puțin un program de instruire organizat de Autoritatea Electorală Permanentă.

(4) Condiția de participare la cel puțin un program de instruire organizat de Autoritatea Electorală Permanentă trebuie să fie îndeplinită la data depunerii cererii de înscriere în listele prevăzute la art. 3.

(5) Avizul favorabil se acordă persoanelor care îndeplinesc următoarele condiții:

a) nu au săvârșit contravenții în legătură cu alegerile sau cu un referendum;

b) nu au săvârșit erori în procesul de consemnare a rezultatelor votării în procesele-verbale, de natură să influențeze rezultatele scrutinului în secția de votare;

c) au asigurat respectarea legii, a hotărârilor și instrucțiunilor Autorității Electorale Permanente, precum și a hotărârilor, deciziilor și a altor acte emise de birourile electorale ierarhic superioare;

d) nu au renunțat, fără un motiv temeinic, să participe la activitatea birourilor electorale ale secțiilor de votare în calitate de președinte al biroului electoral al secției de votare sau de locțiitor al acestuia.

(6) Autoritățile și instituțiile publice care dețin date și informații prevăzute la alin. (5) au obligația de a le transmite Autorității Electorale Permanente în cel mult 30 de zile de la data înregistrării solicitării.

Art. 8. — (1) Programele de instruire a persoanelor care pot deveni președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau locțiitori ai acestora se organizează de Autoritatea Electorală Permanentă la solicitarea prefectilor sau primarilor, după caz.

(2) Prefecții și primarii pot sprijini derularea programelor de instruire prevăzute la alin. (1) prin asigurarea spațiilor și a logisticii necesare.

Art. 9. — În termen de cel mult 30 de zile de la data încheierii perioadei electorale, prefecții transmit Autorității Electorale Permanente lista președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare și a loțiitorilor acestora, atât în scris, cât și în format electronic, pe suport CD/DVD, conform modelului stabilit în anexa nr. 3.

Art. 10. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prefecții vor transmite Autorității Electorale Permanente lista persoanelor care au exercitat funcția de președinte al biroului electoral al secției de votare sau de loțiitor al acestuia la scrutinele organizate în anul 2012, conform modelului stabilit în anexa nr. 3.

Art. 11. — (1) Datele cu caracter personal sunt prelucrate de Autoritatea Electorală Permanentă cu respectarea Legii

nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, și nu pot fi utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute de prezenta hotărâre.

(2) Primarii, prefecții și președinții tribunalelor, după caz, vor asigura informarea persoanelor vizate asupra drepturilor lor în contextul prelucrării datelor cu caracter personal, potrivit legii.

(3) Primarii, prefecții și președinții tribunalelor au obligația de a lua măsurile necesare pentru asigurarea confidențialității și securității datelor cu caracter personal, potrivit legii.

(4) Datele cu caracter personal, prelucrate conform prezentei hotărâri de către primari, prefecți și președinții tribunalelor, se distruge/se șterg la expirarea termenelor stabilite de hotărârile Guvernului pentru păstrarea materialelor rezultate din procesul electoral.

Art. 12. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Ana Maria Pătru

Contrasemnează:
Vicepreședinte,
Dan Vlaicu
Vicepreședinte,
Marian Muhuleț

București, 18 noiembrie 2013.
Nr. 15.

ANEXA Nr. 1

Modelul cererii de înscriere în listele cuprinzând persoanele care pot fi desemnate președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau loțiitori ai acestora

Subsemnatul/a*,**, având domiciliul în***, telefon, e-mail, cu ocupația de, solicit înscrierea în listele cuprinzând persoanele care pot fi desemnate președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau loțiitori ai acestora la****.

Precizez că am mai îndeplinit funcția de**** la**** și că am urmat un program de instruire organizat de Autoritatea Electorală Permanentă

Declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal privind falsul în declarații, că sunt cetățean român cu drept de vot, cunosc limba română, scris și vorbit, sunt apt fizic și psihic pentru exercitarea funcției de președinte al biroului electoral al secției de votare sau de loțiitor al acestuia, sunt solvent de studii, nu am apartenență politică și nu sunt urmărit penal, trimis în judecată penală sau condamnat penal.

Menționez că am luat cunoștință de condițiile de prelucrare a datelor mele cu caracter personal prevăzute în prezenta cerere, de drepturile garantate de Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, precum și de condițiile de exercitare a lor.

Îmi exprim acceptul pentru prelucrarea datelor privind studiile absolvite și ocupația mea actuală, precum și e-mailul meu de către primar, instituția prefectului, tribunal și Autoritatea Electorală Permanentă.

Data
Semnătura

* Se trec numele și prenumele solicitantului.

** Se trece codul numeric personal al solicitantului.

*** Conform mențiunilor din actul de identitate.

**** Se trec tipul și data scrutinului.

***** Se trec președinte al biroului electoral al secției de votare sau loțiitor al președintelui biroului electoral al secției de votare, după caz, precum și circumscripția electorală.

***** Se trec data și locul. Dacă solicitantul nu a urmat un program de instruire organizat de Autoritatea Electorală Permanentă, se va trece mențiunea „nu este cazul”.

***** Se trec nivelul și specialitatea studiilor.

Modelul listelor cuprinzând persoanele care pot fi desemnate președinți ai birourilor electorale ale secțiilor de votare sau locțiitori ai acestora, care se transmit Autorității Electorale Permanente

Nume	Prenume	CNP	Adresa de domiciliu (conform mențiunilor din actul de identitate)	Scrutine la care a mai fost președinte sau locțiitor (tip și dată)	Program de instruire organizat de Autoritatea Electorală Permanentă (data și locul)	Specialitatea studiilor absolvite și/sau nivelul lor	Ocupația	Telefon	E-mail
------	---------	-----	---	--	---	--	----------	---------	--------

NOTĂ:

Listele se semnează în funcție de tipul lor de către președintele tribunalului, președintele tribunalului și prefect sau numai de către prefect, conform legii.

Modelul listei președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare sau locțiitorilor acestora, care se transmite Autorității Electorale Permanente

Nume	Prenume	CNP	Adresa de domiciliu (conform mențiunilor din actul de identitate)	Funcția (președinte sau locțiitor)	Numărul secției de votare	Specialitatea studiilor absolvite și/sau nivelul lor	Ocupația	Telefon	E-mail
------	---------	-----	---	------------------------------------	---------------------------	--	----------	---------	--------

NOTĂ:

Lista se semnează de către prefect.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

